

ővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.134/2017/50. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. év október hó 19. és november hó 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2017. november hó 16. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2016. december hó 9. napján kelt 9.B.556/2008/569. számú ítéletét az I.r., a IV.r., a VI.r., a VII. és a VIII.r. vádlott tekintetében **megváltoztatja**.

Az ítélet bevezető részében a 2015. május 29-i tárgyalási napot is feltünteti.

A VIII.r. vádlott terhére rótt bűncselekményt bűnsegédként elkövetett csalás büntettének minősíti (Btk.373.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés a./ pont).

A IV.r. és a VII.r. vádlott büntetését mint különös visszaesővel szemben tekinti kiszabottnak.

A VII.r. vádlott szabadságvesztésének végrehajtási fokozata börtön. Feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a kiszabott szabadságvesztés $\frac{3}{4}$ részének kitöltését követő nap.

Az I.r. vádlottal szemben a Veszprémi Városi Bíróság 5.B.1996/2003/2. számú ítéletével kiszabott büntetésből, a IV.r. vádlottal szemben a Budapest XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 5.B.XVIII.133/2000/2. számú ítéletével kiszabott büntetésből, a VI.r. vádlottal szemben a Gyöngyösi Városi Bíróság 6.B.97/2001/21. számú ítéletével kiszabott büntetésből engedélyezett feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A II.r. vádlott lakóhelyeként feltüntetett címet tartózkodási helyként jelöli meg.

A IV. vádlott lakóhelyeként feltüntetett címet tartózkodási helyként jelöli meg, a IV.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

Az V.r. vádlott lakóhelyét, személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

A VI.r. vádlott lakóhelye a levelezési címként megjelölt cím.

A másodfokú eljárás során felmerült összesen 2.169.965,- (kettőmillió-egyszázhatvankilencezer-kilencszázhatvanöt) Ft bűnügyi költségből az I.r. vádlott 59.400 (ötvenkilencezer-négyszáz) Ft-ot, a III.r. vádlott 52.500,- (ötvenkettőezer-ötszáz) Ft-ot, a VII.r. vádlott 27.200,- (huszonhétezer-kettőszáz) Ft-ot, míg a VIII.r. vádlott 77.865,- Ft-ot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2016. év december hó 9. napján kihirdetett 9.B.556/2008/569. számú ítéletében

Az I. r. vádlott bűnösségét

- 2 rb. csalás büntettségében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba., bc/ (6) bekezdés b/ pont),
- 1 rb. folytatólagosan elkövetett csalás büntettségében - részben kísérletben -, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba, bc/, (6) bekezdés b/ pont),
- 4 rb. csalás büntettségének kísérletében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba, bc/, (6) bekezdés b/ pont),
- 3 rb. - egy esetben folytatólagosan elkövetett - csalás büntettségében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba., bc/ pont, (5) bekezdés b/ pont),
- 1 rb. csalás büntettségének kísérletében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba., bc/, (5) bekezdés b/ pont),
- 5 rb. csalás büntettségében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba., bc./ (4) bekezdés b/ pont), és
- 6 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében, mint társtettes (Btk. 345. §);

A II. r. vádlott bűnösségét

- 2 rb. csalás büntettségében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba., bc/ (6) bekezdés b/ pont),
- 1 rb. folytatólagosan elkövetett csalás büntettségében - részben kísérletben -, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba, bc/, (6) bekezdés b/ pont),
- 4 rb. csalás büntettségének kísérletében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba, bc/, (6) bekezdés b/ pont),
- 1 rb. csalás büntettségében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba., bc/ pont, (5) bekezdés b/ pont),
- 4 rb. csalás büntettségében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba., bc./ (4) bekezdés b/ pont), és
- 2 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében, mint társtettes (Btk. 345. §);

A III. r. vádlott bűnösségét

- 1 rb. csalás büntettségének kísérletében, mint társtettes (Btk. 373. §. (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba., bc., (5) bekezdés b/ pont),
- 2 rb. csalás büntettségében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba., bc/ (4) bekezdés b/ pont),
- 1 rb. orgazdaság büntettségében (Btk. 379. §. (1) bekezdés c/, (6) bekezdés b/ pont);

A IV. r. vádlott bűnösségét

- 2 rb. csalás büntettségében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba., bc/, (4) bekezdés b/ pont és
- 1 rb. orgazdaság büntettségében (Btk. 379. § (1) bekezdés c/, (6) bekezdés b/ pont);

Az V. r. vádlott bűnösségét

- 2 rb. csalás bűntettének kísérletében - egy esetben, mint társtettes, egy esetben mint bűnsegéd - (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba., bc/ (6) bekezdés b/ pont),
- 2 rb. - egy esetben folytatólagosan elkövetett - csalás bűntettében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba, bc/, (5) bekezdés b/ pont),
- 1 rb. csalás bűntettében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba, bc/, (4) bekezdés b/ pont),
- 1 rb. költségvetési csalás bűntettében (Btk. 396. § (1) bekezdés a/ pont, (4) bekezdés b/ pont),
- 1 rb. csődbűncselekmény bűntettében (Btk. 404. § (1) bekezdés a/ pont),
- 1 eb. számvitel rendjének megsértése vétségében (Btk. 403. § (1) bekezdés a/, b/ pont) és
- 2 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §);

A VI. r. vádlott bűnösségét

- 1 rb. csalás bűntettének kísérletében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/bc, (6) bekezdés b/ pont),
- 2 rb. csalás bűntettében - egy esetben kísérletben -, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/bc/, (5) bekezdés b/ pont),
- 1 rb. gazdaság bűntettében (Btk. 379. § (1) bekezdés c/ pont, (5) bekezdés b/ pont);

A VII. r. vádlott bűnösségét

- 2 rb. - egy esetben folytatólagosan elkövetett - csalás bűntettében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba., bc/, (5) bekezdés b/ pont,
- 1 rb. csalás bűntettében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ba, bc/, (4) bekezdés b/ pont),
- 1 rb. sikkasztás bűntettében (Btk. 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/bc., (5) bekezdés b/ pont),
- 1 rb. költségvetési csalás bűntettében, mint bűnsegéd (Btk. 396. § (1) bekezdés a/, (4) bekezdés b/ pont, és
- 2 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §);

A VIII. r. vádlott bűnösségét

- 1 rb. csalás bűntettében, mint bűnsegéd (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/bc., (5) bekezdés b/ pont) mondta ki.

Ezért az I. r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt - halmazati büntetésül - 5 év szabadságvesztésre, és 5 év közügyektől eltiltásra;

A II. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 3 év 4 hónapi szabadságvesztésre és 4 évi közügyektől eltiltásra;

A III. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 2 évi végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre;

A IV. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 2 évi szabadságvesztésre és 2 évi közügyektől eltiltásra;

Az V. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 4 évi szabadságvesztésre és 4 évi közügyektől eltiltásra;

Az V. r. vádlottat, mint különös visszaesőt - halmazati büntetésül - 3 évi szabadságvesztésre és 3 évi közügyektől eltiltásra;

A VII. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 2 évi és 2 hónapi szabadságvesztésre és 3 évi közügyektől eltiltásra;

A VIII. r. vádlottat 6 hónapi, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte.

A szabadságvesztést - III. és VIII. r. vádlott esetében annak esetleges elrendelése esetén - I. r., II. r., III. r., VI. r. és VIII. r. vádlottak vonatkozásában börtönben, IV. és V. r. vádlottak esetében fogházban rendelte végrehajtani.

Megállapította, hogy az I. r., IV. r. és VI. r. vádlottak feltételes szabadságra bocsátásra nem bocsáthatók, míg II. r., III. r., V. r., VII. r. és VIII. r. vádlottak esetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg.

Beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztésbe az I. és II. r. vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt.

A bíróság megszüntette a Veszprémi Városi Bíróság 5.B.1996/2003/2. számú, a Budapesti XVIII. és XIX. kerületi Bíróság 5.B.XVIII.133/2000/2. számú, a Gyöngyösi Városi Bíróság 6.B.97/2001/2. számú) ítéletével kiszabott büntetésből engedélyezett feltételes szabadságot.

A magánfelek által előterjesztett polgári jogi igények felől az alábbiak szerint döntött:

- Kártérítés címén az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül egyetemlegesen kötelezte,
- az I. r., a III. r., a III. r. és a VI. r. vádlottat a Kft1. részére 74.276.985,- forint,
- az I. r., a II. r. és a IV. r. vádlottat a Kft2. részére 4.264.157,- forint és
- a Kft3. részére 47.104.092,- forint és annak 2005. év október hó 3. napjától járó éves törvényes kamata,
- az I. r., a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottat a Kft4. részére 30.028.000,- forint, sértett1. részére 3.368.310,- forint, sértett4. részére 2.973.524,- forint,
- az I. r., az V. r. és a VI. r. vádlottat a Kft4. részére 10.000.000,- forint és annak 2006. év május hó 25. napjától járó éves törvényes kamata, sértett2. részére 5.023.000,- forint, sértett3. részére 2.472.500,- forint,
- a VI. r. és a VIII. r. vádlottat a Kft5. részére 21.700.800,- forint megfizetésére.

A magánfelek további kártérítési igényeit a törvény egyéb útjára utasította, míg, sértett5., sértett6. és sértett7. kártérítési igényét elutasította, a Kft6. kártérítési igényét pedig teljes egészében a törvény egyéb útjára utasította.

Rendelkezett a zár alá vétel feloldásáról a magánfél megítélt polgári jogi igényére tekintettel, továbbá egyetemlegesen kötelezte a vádlottat 1.500.000,- forint le nem rótt illeték megfizetésére.

Döntött továbbá az eljárás során lefoglalt iratokról és a bünyügyi költség viselése felől.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a II. és az V. r. vádlott, valamint I-II-III-IV-V-VI-VII. és VIII. r. vádlottak védői elsődlegesen felmentésért másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést. A magánfelek jogorvoslattal nem éltek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.789/2008/5. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Az elsőfokú bíróság a jelentősen elhúzódó eljárásban a perrendi szabályokat megtartotta, tanácsváltozást követően a bizonyítási eljárást újakezdte, a vádlotti távollétek alatt keletkezett eljárási adatokat a megjelenő vádlottak elé tárta, biztosította az észrevételezési és indítványozási lehetőséget.

A védők meg nem jelenésekor a kirendeléseknél ügyelt arra, hogy érdekellentétből adódó probléma ne merüljön fel.

Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen mérlegelve megalapozott tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségének eleget téve a részletesen számba vett bizonyítékok alapján adott számot arról, hogy a vádlotti védekezést miért nem fogadta el, illetve az adott tényállást mire alapította. Valamennyi vádlott bűnösségére okszerűen vont következtetést és megalapozottan alkalmazva a 2012. évi C. törvény rendelkezéseit, a cselekményeket nagyobb részt törvényesen minősítette. Ugyanakkor a IV. r. vádlott korábbi elítélésére figyelemmel különös visszaesőnek minősül, míg a büntetlen előéletű, egy tényállásban érintett a VIII. r. vádlott cselekményét az elsőfokú bíróság tévesen minősítette üzletszerűen elkövetettnek. Emellett kiegészítésre szorul az ítélet rendelkező része a VII. r. vádlottat érintően a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megjelölésével, korrigálandó a 11. tényállási pontnál a II. r. vádlott cselekményének rendbelisége, és az ítélet indokolásának 196. oldala, ahol - elírás folytán - bünszövetség helyett bünszervezet került feltüntetésre.

Az ügyészség álláspontja szerint a törvényszék a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket körültekintően vette számba, az pusztán a VI. r. vádlott esetében egészítendő ki azzal, hogy cselekményeit büntetőeljárás hatálya alatt is követte el, a kiszabott büntetések törvényesek és méltányosak.

Mindezek alapján az elsőfokú ítélet pontosítása és az elírások kijavítása, valamint a bűnösségi körülmények kiegészítése mellett annak helybenhagyására tett indítványt.

Az ügyészség nyilvános ülésen jelenlévő képviselője az átiratban foglaltakat fenntartva hangsúlyozta, hogy az eljárás elhúzódása jórészt a vádlottak és védők távollétének volt köszönhető, ugyanakkor az elsőfokú bíróság ügyelt arra, hogy a védők között érdekellentét ne legyen és az időmúlást a büntetés kiszabásakor megfelelően értékelte. Okfejtése szerint valamennyi vádlott tagadta bűnösségét, a BH 2016.136. számú eseti döntés lehetőséget ad arra, hogy amennyiben a tárgyalási szakban a vádlottak esetében érdekellentét nem állapítható meg, úgy azonos védő képviselje őket.

Az ügyészi álláspont szerint a VII. r. vádlott felszólalása újdonságot nem hozott, az átiratban foglalt indítványt az ügyész fenntartotta.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezését fenntartotta, kiegészítve a hatályon kívül helyezésre vonatkozó kérelemmel. Szerinte az ugyanazon védő által képviselt az I.r. és a VI.r. vádlott tanú1. szerepét illetően eltérő vallomást tettek, azonban a lényegi eltérés az I.r. és a VII.r. vádlott vallomása között van. Míg az I.r. vádlott írásbeli vallomásában állította, hogy a VII.r. vádlott kereste meg őt, egyébként a vádbeli ügyletekben nem vett részt, addig társa ennek ellenkezőjét vallotta, miszerint az I.r. vádlott kereste őt meg és intézett mindent. A védő rámutatott arra, hogy az idézett ellentétes állítások azért alapozhatják meg a Be. 373. § (1) bekezdés II. bekezdés d./ pontjában írt hatályon kívül helyezési okot, mert a kezdeményező személye lényegi kérdésnek minősül. A fenti indítvány mellett hangsúlyozta azt is, hogy csalás bűncselekménye nem valósult meg, családi szándékuk a vádlottaknak nem volt. Előfordult, hogy nem tudtak szerződészerűen teljesíteni, de mindent megtettek a teljesítés érdekében, ezt bizonyítják a részfizetések, váltók kiállítása. A vádban írt ügyletek valós gazdasági tevékenységek voltak. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a vádban írtakon túl ugyanabban az időben számos más gazdasági ügyletet bonyolítottak, melyek miatt eljárás nem indult. Mindezek alapján nem lehet kétséget kizáró módon bizonyítani, hogy védencének a szerződések megkötésekor csalási szándéka lett volna, így az elsőfokú ítélet érdemi elbírálása esetén az I.r. vádlott felmentésére tett indítványt.

A II.r. vádlott védője perbeszédében elsődlegesen a vádlottak közti érdekellentétre figyelemmel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt azzal, hogy a II.r. vádlott utolsó kézzel írott vallomásában terhelte azt a VIII.r. vádlottat, akivel közös volt a védőjük. Az ügy érdemét érintően

sérelmezte, hogy tanú1. kihallgatásakor a hatóság nem tisztázta védenca azon állítását, hogy abban a hiszemben volt, hogy 550.000 dollár a rendelkezésére áll. Kifogásolta, hogy a bizonyítékként értékelt írásszakértői véleményben II.r. vádlott neve elírva szerepel, holott ilyen nevű terheltje nincs az eljárásnak. A védő az ítéletben fellelhető ellentmondások okán másodlagosan védenca felmentésére, ennek híján a büntetés enyhítése érdekében tartotta fenn fellebbezését.

A III.r. vádlott védője perbeszédében az enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta azzal, hogy az ítéleti tényállás néhány helyen pontosításra szorul. Azt az állítást, hogy a III.r. vádlott és az I.r. vádlott közösen jutottak arra az elhatározásra, hogy a gabonát nem fogják kifizetni, semmilyen bizonyíték nem támasztja alá. A III.r. vádlott pusztán a I.r. vádlottal folytatott magánéleti kapcsolata miatt került az ügybe.

A 2/1. pont vonatkozásában kérte a tényállás módosítását, miszerint eredetileg 10 ezer tonna gabonáról volt szó, melyhez képest a III.r. vádlott javasolta, hogy először 1000 tonnával próbálkozzanak. Miután pedig a mongol megrendelő ismeretlen okból visszavonta az akkreditívét, így a III.r. vádlott nem is került abba a helyzetbe, hogy kárt okozzon. Az 5., 7. és 9. pont esetében a III.r. vádlott saját néven értesítette az árut, majd ellenértékét tovább utalta, így mindent megtett annak érdekében, hogy a fizetési határidő a sértettel szemben teljesüljön. Orgazdaságot továbbá azért sem követhetett el, mert az alaphűncselekmény még be sem fejeződött. A 12/1. pont esetében pusztán az alapozza meg a bűnösségét, hogy a számítógépből iratmásolatot adott át a IV.r. vádlottnak, a 12/2. tényállással ellentétben továbbá nem is ő, hanem lánya volt az irodában és követte el a bűncselekményt. A védő végül indítványozta, hogy védencét ne kötelezze a bíróság egyetemlegesen kártérítés megfizetésére 30 millió forint értékben, hanem vegye figyelembe, hogy mi volt az ő cselekvősege.

A IV.r. vádlott védője perbeszédében fellebbezését fenntartva az orgazdaságot illetően előadta, hogy az nem valósulhatott meg, hiszen a csalás, mint alaphűncselekmény akkorra még nem vált befejezetté. A csalás tekintetében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem a sértettek (sértett1., tanú2.) nyomozati vallomásaira alapította a tényállást, hanem azokra a bírói szakban írásban tett nyilatkozatokra, melyek az események után évekkel születtek, ráadásul a két sértett vallomása - a helyesírási hibákat tekintve is - ugyanaz, tehát összejátszottak.

Az V.r. vádlott védője a nyilvános ülésen fellebbezését fenntartva annak irányát pontosította azzal, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan. Az 1. tényállási pont esetén szerinte az elsőfokú bíróság sem a két sértett vallomását, sem a VII.r. vádlott és a sértettek közt kötött egyezséget nem értékelte megfelelően. Észlelte továbbá, hogy Tizsaszentiván település név elírását. A 2/1. pontnál sincs bizonyíték védenca elkövetéshez kötődő tudattartamára, emellett a Kft7. az akkreditív folytán való fizetés mibenlétére. A 13. pontnál sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. Védencének ugyanis 2005. április 26-ig kellett volna nyilatkoznia a Kft8. gabonájának megvételéről, mihez képest azt a megbízási szerződés ellenére 2005. április 22-én a megbízó másnak értékesítette. Emellett védenca ügyfele sem fizette ki a teljes vételárat, ami a szerződést eleve lehetetlenné tette. A pénzt ügyvédi tanácsra védenca visszautalta a Kft9-nek.

A 16. pont esetében hibaként róta fel, hogy a bíróság VII.r. vádlott egyik vallomása alapján állapította meg a tényállást, holott a vádlott több vallomást is tett. A védő szerint továbbá a 17. és 18. pontban írt cselekmények könyvelési tévedésből adódnak, a vádlottnak nem áll szándékában a cég iratai áttekintésének megakadályozása. Az V.r. vádlott védője végül, mert az elsőfokú ítélet felülbírálatra alkalmatlan, annak hatályon kívül helyezését indítványozta.

A VI.r. vádlott védője a perbeszédében hatályon kívül helyezésre okot adó körülményként észlelte, hogy az egymásra terhelő vallomást tevő I.r. vádlott, VII.r. vádlott és a VI.r. vádlottakat ugyanaz a védő képviselte a köztük lévő érdekellentét ellenére. Továbbá a VI.r. vádlottat nem állították elő tárgyalásra nyilatkozattételre, védenca írásban fellebbezést jelentett be, melyet a védőjének adott át, aki azt végül nem továbbította a bíróság felé. Emellett a védő tanúvallomásokra hivatkozva állította, hogy védenca az elkövetés idején nem tartózkodott Magyarországon. A tanúk közjegyző előtt tett nyilatkozatait csatolta, ahogyan az arra illetékes magyar hatóság írásbeli véleményét is arról, hogy a vádban írt terményeket valójában nem is lehetett volna elszállítani.

A VII.r. vádlott védője a nyilvános ülésen a felmentésre illetve enyhítésre irányuló fellebbezést fenntartotta, csatlakozva ahhoz az állásponthoz, hogy a vádlottak között érdekellentét van, I.r. vádlottra védenca, VII.r. vádlott terhelő vallomást tett. Marasztaló ítélet esetén kérte, hogy az elsőfokú ítéletben felsorolt személyi és enyhítő körülményekre figyelemmel az ítélőtábla a kiszabott büntetést enyhítse. Külön felhívta a figyelmet az eljárás jelentős időbeli elhúzódására.

A VII. r. vádlott meghatalmazott védője a 2017. év november hó 16-i nyilvános ülésen a korábbi védőbeszédet kiegészítette. Eszerint I.r. és VII.r. vádlott közti érdekellentétet bizonyítja a VII.r. vádlott nyomozás során tett vallomása, mellyel az I.r. vádlott helyzetét rontotta annak ellenére, hogy a bűncselekmény elkövetését mindketten tagadták. Az autoleasinget illetően nem került bizonyításra, hogy a gépkocsik ténylegesen átkerültek-e a III.r. vádlotthoz. Sajátjaként rendelkezés pedig csak a kölcsönadás lehetne, ugyanakkor kár legfeljebb „virtuálisan” merült fel, a gépkocsi a sértett rendelkezésébe került, nem a kár térült meg, hanem az fel sem merült. Rámutatott továbbá arra is, hogy védenca vallomása alapján az autókat Az I.r. vádlott birtokolta, akit eszerint orgazdaság elkövetésével lehetne vádolni. A sértett³, sértett². sértettek esetében, utalva védenca nyilvános ülésen tett beismerő vallomására azt hangsúlyozta, hogy bár VII.r. vádlott a szerződés megkötésekor még jóhiszemű volt, később általa nem vitatottan részt vett a sértettek hitegetésében, azaz a tévedésben tartásban. A Kft⁴. sérelmére elkövetett cselekmény esetén szerintem nem tisztázott a sértett személye, mert védenca szerint az valójában tanú³. volt, aki később 2,5 millió forintot visszakapott a vádlottak szerint, mely így a kár részbeni megtérüléseként értékelendő. Miután e körben a tényállás felderítetlen és hiányos, indítványozta, hogy az ítélőtábla térjen át tárgyalásra és vegyen fel bizonyítást. Ezen túl az extrém időmúlásra hívta fel a figyelmet azzal, hogy végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása nem reális, indítványozta, hogy az ítélőtábla az enyhítő szakasz alkalmazásánál védenccével szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki. A védő ezzel együtt a hatályon kívül helyezésre illetve felmentésre tett indítványát is fenntartotta.

A VIII.r. vádlott védője a felmentést célzó fellebbezést azzal tartotta fenn, hogy bár az elsőfokú bíróság védenca védekezését elvetette, VI.r. vádlott és a VIII.r. vádlottat nem ismerő tanúk vallomása alapján megállapítható, hogy utóbbi, mint alkalmazott utasításokat teljesített, a bűncselekményekben való szándékos részvételére nem merült fel adat. Utalt arra is, hogy az írásszakértő sem tudta megállapítani, hogy minden iratot a VIII.r. vádlott írt volna alá. Mindezek alapján védenca felmentését indítványozta.

Az I.r. vádlott felszólalásában előadta, hogy a VII.r. vádlott ellene terhelő vallomást tett a rendőrségi szakban és más ügyekben is, ezzel szemben mindkettőjüknek ugyan az volt a védője. Sérelmezte, hogy a bíróság annak ellenére állapította meg a bűnösségét, hogy éves szinten 100-150.e. tonna gabona exportálásával foglalkoztak, melyből pár tízezer tonna esetében volt probléma. Hangsúlyozta, hogy szerződést úgy kötött, hogy az áru csak kifizetés után lett volna szállítható. Ha a vevőjétől nem érkezett pénz, az árut el sem szállította, a váltókat határidőben visszaadta,

lesztornózta. A mongol sértett esetében állította, hogy a nő adott hamis átutalást és nem is teljesített. A Kft1. áruját egy szőke, Marika nevű hölgy szállította el, ennek ellenére nem fizetett, így ő sem tudott teljesíteni tanú9. felé, akinek egyébként állati kártevővel szennyezett volt a gabonája. Szerinte azt minősítették csalás kísérletének, ha ő valamilyen okból nem tudott teljesíteni.

A II.r. vádlott felszólalásában azt hangsúlyozta, hogy hanyagságból, jóhiszeműen elkövethetett dolgokat, de bűnösnek nem érzi magát. Idegi alapon többször kezelték, cukorbetegsége folytán rendszeres gyógyszeres kezelésre szorul.

A IV.r. vádlott felszólalása szerint nem tudta, hogy bűncselekményben vesz részt, ő a II.r. vádlottat csak elkísérte. Észrevételezte, hogy tanú2., tanú4. tanúk bírósági írásbeli vallomása szóról-szóra ugyanaz.

Az V.r. vádlott írásbeli beadványában fellebbezését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, felülvizsgálatra alkalmatlan. Sérelmezte, hogy a vele szemben folytatott büntetőeljárás indokolatlanul elhúzódott, a bíróság által megállapított tényállás ellentétben áll a szavahihető tanúk - tanú1., tanú5., sértett2. - vallomásaival, továbbá, hogy a bünszövetségben való részvétele nem került igazolásra. Állította, hogy pusztán feltételezésen alapul, hogy utasítást adott volna valamilyen termény megvételére vagy eladására, továbbá kifogásolta, hogy azok a vádlottak, akik bizonyítottan pénzeket sikkasztottak, nála alacsonyabb büntetési tételeket kaptak. Az egyes tényállási pontokat részletezve az 1. pont esetében vitatta, hogy bárkit hitegetett volna, ezzel szemben valamennyi személyi és okirati bizonyíték egybevégezve azzal a védekezésével, hogy akart vásárolni sértett3-tól, csak a gabona rovarfertőzöttsége miatt nem szerződött a sértettekkel. Ezzel szemben a Kft10. szerződött, majd a kártevő mentesítés után ugyanerre a gabonára cége, a már tulajdonos Kft9. már a Kft10-el kellett, hogy szerződjön és a vételárat is kifizette. Utóbbit a számlák és a banki átutalások is igazolja.

A 2. pont tekintetében hivatkozott arra, hogy egyetlen tanú sem tett rá terhelő vallomást, az ítéleti tényállás nem is tartalmazza, hogy milyen módon nyújthatott szándékosan segítséget az elkövetéshez. Állította, hogy nem volt tudomása a Kft11., Kft12. közt kötendő szerződésről, Újszilvársra azért ment, hogy repceből értékesítéshez mintát vegyen.

A 10. pont esetében tanú5. sértett vallomása megerősíti, hogy saját részére akart búzát vásárolni, a tanú5. és Társa Kft., valamint a Kft7. közt létrejött adásvételi szerződés feltételeinek kialakításában nem vett részt. Ennek ellenére részletesen elemezte a szerződést bemutatva, hogy szerinte a tanú5. és Társai Kft. sem annak aláírásakor, sem a teljesítés időpontjáig nem rendelkezett 10.000 tonna 2005. évi termelésű étkezési búzával, továbbá tanú5. nem teljesítette a szerződés feltételeit.

Az ítélet 13. pontjánál hivatkozott a Székesfehérvári Városi Ügyészség B.3679/2005/5. sz. határozatára, miszerint a nyomozást megszüntették. Állította továbbá, hogy a Kft9. a Kft8. megbízásából eljárva jogszerűen szerződött a Kft10-el, utóbbi azonban csak vételárelőleget utalt, így az üzlet nem jött létre. A meghíúsulás miatt a Kft9. az előleget visszautalta, a két cég közti elszámolásról pénzügyi bizonylat, ügyvédi nyilatkozat és a VII.r. vádlott vallomása is rendelkezésre áll.

Az ítélet 16., 17. és 18. pontjai esetében a Veszprémi Városi Bíróság 6.B.2/2008/157. számú ítéletére utalva állította, hogy a tényállásokban megjelölt cselekményekre már van jogerős ítélet vele szemben, sőt a kiszabott büntetést már le is töltötte.

Írásbeli fellebbezése elején az ítélet hatályon kívül helyezését, befejezésül felmentését kérte valamennyi vád alól.

A vádlott a nyilvános ülésen felszólalásában a fentiekben túl elmondta, hogy minden esetben teljesítette szerződéses kötelezettségét. Megjegyezte, hogy szabálytalanul kötött tanú5. cége magyar vállalkozással euróban szerződést, továbbá, hogy az Újszilvási telepen történtek kapcsán semmilyen

haszna nem keletkezett, nem rá tartozott, hogy a Kft10. mire fordítja a nekik visszautalt pénzt. Állította, hogy a csalás tényállási elemeit nem valósította meg, miután a minisztérium névjegyzékében szakértőként szerepelt, jogosult volt arra, hogy a hozzá fordulónak információt adjon.

A VI.r. vádlott az ítéletábráéhoz írásban eljuttatott nyilatkozatában azt hangoztatta, hogy ügyvédje nem képviselhetett volna három olyan vádlottat, akik egymást kölcsönösen terheltek, ennek köszönhetően védője el sem juttatta a neki átadott és a megítélését jelentősen befolyásoló vallomások, iratokat, dokumentumokat a bírósághoz. Ennek okán az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Részletesen kifejtette, hogy az ügyben károsultak őt nem ismerték fel, hivatkozva az által megbízott magánnyomozó adatgyűjtésére az ügyben érintettként nevezte meg a szerb születésű Tanú6.-ot és barátait, akik egyébként a Kft17-et is alapították. Állítása szerint őt ismerőse, Tanú6. kérte meg, hogy segítse Tanú1. munkáját külkeres ismereteivel a szállítás megszervezése terén. Állította, hogy a mongol nőt kár nem érte, az állítólag vele kötött szerződéseket Tanú1. el sem helyezte a cége könyvelésébe, ugyanakkor sem a cégének, sem neki, mint magánszemélynek, sem pénze, sem saját tulajdonú ingatlana vagy ingósága nem volt. Utóbb a Kft12. üzletrészenek többségi részét tartozása fejében fedezetül adta. A cégben történő változások igazolására, beadványához csatolta a Kft12. cégkivonatának másolatát. Szerinte azt sem vizsgálta senki, hogy az akkreditív egy irreális feltételt - a mongol határra történő szállítás utáni fizetést - tartalmazott, majd számszakilag levezette, hogy a szerződés alapján a Kft12-nél minimum 140 USD/tonna veszteség jelentkezett volna, a szerződéssel a mongol nő csalt először, a rendelt árura fedezettel nem rendelkezett, pénzügyi bizonylat nem keletkezett és az iratok sem kerültek könyvelésre.

Állítása szerint ennek az ügyletnek a folyománya volt a Kft5-tel kötött szerződés, ahol szintén nem volt jelen, az érintettek sem ismerik őt, az általuk adott személyleírás ismét Tanú6.-ra illik. Szerinte VIII.r. vádlott ártatlansága is kérdéses, mert gyerekkori barátai több cégben is érintettek vele együtt /Kft14., Kft15., Kft16./. Emellett tanú20. vallomása sem fedi a valóságot, mert tanú21. kalocsai gabonás már 10 éve kapcsolatban volt vele és Tanú6.-ot is jól ismerte.

Hangsúlyozta, hogy tévedés az, hogy az eljárás alatt szökésben lett volna, ezzel szemben legálisan végzett munkát külföldön, ugyanakkor az elkövetés időszakában sem volt Magyarországon, ezt számos video, fénykép és tanúvallomásával tudja igazolni.

Emellett kérte, hogy a bíróság a korábbi elítélését is vizsgálja felül, mert részint az elkövetési érték nem jól lett megállapítva, részint azokat a bűncselekményeket sem ő követte el, így nem állná meg a helyét a visszaesői minőség megállapítása sem.

A VII.r. vádlott a nyilvános ülésen csatolt írásbeli beadványa szerint a 16. pontban írt cselekmény esetében V.r. vádlott és az I.r. vádlott kérésére és rábírására állította ki a számlákat, azt azonban nem tudta, hogy azzal az adóbevételt miként és mennyivel fogják csökkenteni. A 15. pont szerinti cselekmény elkövetését elismerte azzal, hogy a két autó még a lízingszerződés aláírása előtt birtokába került. Mikor azokat kölcsönbe adta, az utóbb aláírt szerződés feltételeivel még nem volt tisztában és azzal sem, hogy annak dátuma a gépkocsik átvételének idejére szólnak. A gépkocsik beszerzését az I.r. vádlott intézte. Neki az sem világos, hogy az autók birtokát időleges szándékkal ruházta-e át vagy csak a papírok készültek el erről, ugyanakkor a birtokbaadással senkinek nem keletkezett kára. A két cselekmény elkövetését ezzel együtt elismeri. A 13. pont esetében felelősségét részben ismerte el azzal, hogy abban hitt, hogy V.r. vádlott és az I.r. vádlott legális üzletekbe fogják bevonni, később értette meg, hogy társai valójában tanú3. pénzét akarták és szándékukban sem állt a gabona leszállítása, míg tanú3. arra törekedett, hogy 7 millió forintért kapja meg az ennél nagyobb értékű gabonát. Hangsúlyozta, hogy tanú3. csak 7 millió forintot fizetett, további 3 millió forintról csak fenyegetés hatására írt alá elismervényt, de a ténylegesen befizetett pénz sem hozzá, hanem V.r. vádlotthoz került. Állította, hogy a 7 millió forint nem a Kft4.,

hanem tanú3. saját pénze volt, aki később a Kft10. számlájáról összesen kb. 2,5 millió forintot felvett, melynek ellenőrzését kérte. Ezzel együtt nem vitatta, hogy az átvett összeg ellenében gabonaszállítás nem történt, neki ugyanakkor az ügyletből nem haszna, hanem kára származott.

Végül az 1. pontban írtakról azt adta elő, hogy jóhiszeműen hitt V.r. vádlottnak és I.r. vádlottnak. Mikor a szerződést aláírta, úgy hitte, hogy V.r. vádlott teljesíti majd felé a fizetési kötelezettségét, melyre az I.r. vádlott lett volna a biztosíték. A gabonát valójában V.r. vádlott szállította el a termelőktől, mikor azonban nem fizetett, ő maga is hitegette a sértetteket és elismerte, hogy valótlan átutalási megbízást faxolt sértett3. részére. Így, bár jóhiszeműen kezdett az üzletbe, fel kellett volna ismernie, hogy jogszerűtlenül jár el, sértett 3. és sértett 2. sértettek sérelmére elkövetett cselekményt elismerte kártérítés fizetési szándékát hangoztatva.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán megismételte, hogy a korábban az elhunyt ügyvéd részére átadott iratokat a lányától azóta sem kapta meg. Hangsúlyozta, hogy nem bűncselekmény elkövetésének szándékával kötötték a szerződéseket. Sérelmezte, hogy tanú1., aki a gabonát elszállította és az okmányokat nem juttatta vissza, csak tanúként szerepel az ügyben, mikor eltűnt, helyette munkatársát nem hallgatták ki.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán állította, hogy volt szerződése a szlovák tőzsdéről 10.000 tonna gabona vásárlására, erről első fokon nem esett szó, az I.r. vádlottat megbízta, de ő maga az eladásnál nem volt jelen, a bűncselekményben nem vett részt.

A III.r. vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy a tanúk állításával ellentétben nem voltak az I.r. vádlottal élettársi kapcsolatban. Mikor megismerkedtek a Kft11. nevében ingatlanforgalmazással akartak foglalkozni, az I.r. vádlottat is beiskolázta és megbízást is adott neki erre a tevékenységre. A cég ezen kívül irodai szolgáltatásokkal foglalkozott, más cégek számára másolást, nyomtatást, faxolást végeztek. Gabonával I.r. vádlottkezdemenyezésére kezdtek foglalkozni Tanú1. esetében az üzletet a VI.r. vádlott hozta és I.r. vádlott és VII.r. vádlott biztosította őt arról, hogy nem lesz akadálya az áruszállításnak, utóbb a szerződés nem jött létre, ő bűncselekményt nem követett el, nem érzi jogosnak, hogy egyetemlegesen térítse meg a kárt. Az 5., 7. és 9. vádpont tekintetében védőjéhez csatlakozva előadta, hogy a szerződéseket teljesítette, bűncselekményt nem követett el. A 12. vádpont esetében leszögezte, hogy a sértetteket nem ismerte, nem volt jelen megbeszélésen, sértett1-el egyszer beszélt telefonon, a szerződésről azt sem tudja megállapítani, hogy náluk készült-e. Állította, hogy a Kft11. nevében kiállított váltókat nem tárták elé, ő ilyeneket sosem állított ki. A IV.r. vádlott a Kft10. nevében önállóan járt el, ő tőle gabonát vásárolt, a szerződéstervezetet nem tőle kapta. Szerinte minden szerződés szabályos volt, a hozzá befolyt összegeket mindig továbbutalta, a keletkezett hasznot nem a saját javára fordította, bűncselekményt nem követett el.

A IV.r. vádlott az utolsó szó lehetőségével nem kívánt élni.

Az V.r. vádlott az utolsó szó jogán korábbi nyilatkozatait fenntartva és megismételve hangsúlyozta, hogy a vádbeli időben mezőgazdasági szakértőként tevékenykedett, az 1. vádpont esetében a Kft10. által vásárolt gabona ellenértékét banki átutalással rendezte, a sértettekkel továbbá a VII.r. vádlott egyezséget is kötött. A 2/1. vádpontonál valójában azért szerepel, mert Újszilváson repcét akart vásárolni, a 10. pont esetében pedig tanú5-nek lett volna kötbérből származó kötelezettsége. A 13. pontban írtakkal ellentétben ügyvédi konzultáció után utalta vissza a befizetőnek a pénzt. A 16. pontban írtakról a VII.r. vádlott közjegyző előtt tett elismerő nyilatkozatot. Az érdeellentétre hivatkozva jelezte, hogy neki is évekig közös védője volt IV.r. vádlottal.

A VII.r. vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta azzal, hogy 2006-2014-ig úgy foglalkozott gabonakereskedelemmel, hogy soha senki sem jelentette fel.

A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

A Fővárosi Ítéletőrtábla a védelmi fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A védelem több eljárási szabálysértésre hivatkozott, a másodfokú bíróság megvizsgálta, hogy megvalósultak-e és ha igen, a Be.375.§ (1) bekezdése alapján indokolt-e az ítélet hatályon kívül helyezése.

A másodfokú eljárásban az egymást terhelő vallomások miatt I.r. vádlott I.r., a VI.r. és a VII.r. tekintetében az I.r. vádlott és védője, VI.r. vádlott és védője, valamint VII.r. vádlott védője, a II.r. és a VIII.r. vádlott tekintetében II.r. vádlott védője hivatkozott arra, hogy az egymással ellentétes érdekű terheltek védelmét ugyanazon védő látta el. Ezen túl a IV.r. és V.r. vádlott esetében V.r. vádlott hivatkozott érdekellentétre azzal, hogy ennek ellenére védőjük közös volt.

A védelem álláspontja szerint a törvényszék feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést követett el, mivel az ellentétes érdekű terheltek védelmében nem járhatott volna el ugyanazon védő, így a vádlottaknak lényegében nem volt védője, azaz olyan személy jelenléte nélkül került sor a tárgyalás megtartására, akinek jelenléte kötelező lett volna.

A Be.46.§ f./ és Be.242.§ (1) bekezdés a./ pontja értelmében a törvényszék előtt folyó eljárásban a védelem kötelező, így védő távollétében a tárgyalás, vagy annak az a része, amelyen a vádlottra bizonyítást vesznek fel, nem volt megtartható. Az iratokból azonban megállapítható, hogy az első fokon eljáró bíróság olyan tárgyalást, ahol a terhelt meghatalmazott, vagy kirendelt védője ne lett volna jelen, nem tartott. A védők távolmaradásakor minden esetben gondoskodott helyettesítő védő kirendeléséről is.

Az iratok alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy nyomozati szakban ugyanazon a védő látta el kirendeléssel a II.r. (kirendelő határozat 4457. oldal), a VII.r. (4395. oldal) és a VIII.r. vádlott (152-2189/2006. bü. nyomozati irat 1325. oldal) védelmét.

A Fővárosi Törvényszék által első ízben kitűzött tárgyalásán 2009. május 21-én az 50. sorszámú jegyzőkönyv szerint az I.r. vádlott és a VII.r. vádlott védője meghatalmazással az elhunyt védő (I.r. vádlott 2006. augusztus 23-án kelt meghatalmazása, nyomozati iratok 4639. oldal, VII.r. 2008. február 12-én kelt meghatalmazása, Székesfehérvári Városi Bíróság 9.B.21/2007/39. ui.)

Ezt követően I. és VII.r. vádlott védelmét az elhunyt védő látta el, miután pedig a védő 2012. október 26-án elhalálozott I.r. vádlott 2012. november 26-án (285. sz. ui.) a VI.r. vádlott 2013. január 21-én (3081. sz. ui.) míg a VII.r. vádlott 2013. április 8-án (328.sz. ui.) adott meghatalmazást az elhunyt védő lány részére.

Az iratok szerint az elsőfokú eljárásban I.r. vádlott és a VII.r. vádlott védelmében (a 2013. január 25-i tárgyalás kivételével) azonos védő járt el, 2013. január 25-től egyben a VI.r. vádlottat is I.r. vádlott védője, míg a 2013. április 11-i tárgyalástól kezdve I., VI. és VII.r. vádlottakat ugyanaz a védő, az elhunyt védő lánya képviselte. Az elsőfokú eljárás során, továbbá az őket a nyomozati szaktól képviselő védő járt el kirendeléssel a II.r. és a VIII.r. vádlottat képviselve.

Ezen túl a IV.r. és az V.r. vádlott védője 2012. július 5-től ugyanaz kijelölés, majd a IV.r. által adott meghatalmazás alapján 2016. május 11-ig.

A másodfokú eljárás során került csatolásra a VI.r. 2017. június 6. napján és 2017. június 14. napján kelt nyilatkozata, mely szerint meghatalmazott védője dr. Hollé Katalin, V.r. vádlott vádlott 2017. szeptember 27. napján kelt meghatalmazása dr. Horváth Balázs Ákos védő részére, I.r. vádlott és a VII.r. vádlott 2017. október 3. napján kelt, dr. Lex Annamária védőtől ügyvédi megbízást visszavonó nyilatkozata, majd a II.r. vádlott 2017. február 23. napján kelt dr. Generál Ivett részére adott meghatalmazás. Ezt követően az ítéltábla előtt nyilvános ülésen nem járt el ugyanaz a védő több terhelt képviselőjében

Tényszerűen megállapítható azonban, hogy a nyomozás és az elsőfokú eljárás során több terhelt képviselőjében ugyanaz a védő járt el.

A Be.44.§ (4) bekezdése szerint ugyanakkor több terhelt védelmében ugyanaz a védő nem járhat el, ha a terheltek érdekei ellentétesek.

A VIII.r. vádlott cselekvőségét az elsőfokú határozat 14 tényállási pontja rögzíti, a II.r. vádlott terhére rótt cselekmények leírását tartalmazó egyetlen tényállási pont esetében nem érintett, vagy érdekelt. Miután II. és VII.r. vádlott cselekményei időben és térben és a sértetteket illetően is elkülönülnek, egymással nem függnek össze, a terheltek egymásra vallomást nem tettek, ezért a két terhelt között érdekellentét nem áll fenn, védelmüket az eljárási szabályok sérelme nélkül ugyanaz az ügyvéd elláthatta.

A nyomozás során, ugyanakkor a kettőjük védelmét ellátó védő képviselője a VII.r. vádlottat is, azonban a köztük lévő érdekellentét lehetősége az első bírósági tárgyalásig tartott, mikoris mindannyiuknak lehetősége volt a váddal kapcsolatos nyilatkozataik megtételére, így a bírósági eljárás során az érdekellentét elvi lehetősége is megszűnt.

Az ítéltábla a IV.r. és az V.r. vádlottak esetében rögzíti, hogy az irányadó tényállás szerint közös cselekményük nincsen. Míg IV.r. vádlott az 5., 7., 9. és 12. addig V.r. vádlott 1/1., 1/2., 2/1., 10., 13., 16., 17. és 18. tényállási pontban érintett, a tényállási pontok alapján állapította meg az elsőfokú bíróság a bűnösségüket. A II. és VIII.r. vádlottaknál kifejtettek szerint cselekvőségük egymástól elkülönül - hozzáteendő, hogy bűnösségük tagadása mellett egymást sosem terhelték - így esetükben érdekellentét szintén nem állapítható meg.

Hasonló megállapítás tehető a VI.r. és a VII.r. vádlott vonatkozásában. Míg VI.r. vádlott a 2/1., 2/2., 5. és 14. tényállási pontban, addig VII.r. vádlott az 1/1., 1/2., 13., 15. és 16. tényállási pontban érintett. Cselekvőségük egymástól elkülönül, bűnösségüket mindvégig tagadták, a nyomozás és az elsőfokú eljárás során egymásra terhelő vallomást nem tettek, érdekellentét esetükben nem állapítható meg.

Érdemi elemzést igényel azonban I.r. vádlott és a VII.r. vádlott viszonya. A tényállási pontokat illetően I.r. bűnösségét a bíróság az 1-13. pontig valamennyi tényállási pontban, míg VII.r. vádlott bűnösségét az 1/1., 1/2., 13., 15. és 16. tényállási pontban állapította meg, az 1/1., az 1/2. és a 13. tényállási pontban rögzített cselekményben tehát mindkét vádlott érintett.

Előjáróban leszögezi az ítéltábla, hogy a nyomozás és az elsőfokú bírósági eljárás során a vádlottak tagadták, hogy bűncselekmény elkövetésében vettek volna részt. Az eljárás nyomozati szakát illetően: I.r. vádlott az 1-12. vádpontok tekintetében vallomást nem tett (4693-4705. oldal,

4709-4733. oldal). A 13. vádpont tekintetében tett rövid vallomásában VII.r. vádlottat meg sem említette (07010-2762/2005. bü. irat 153-156. oldal)

a VII.r. vádlott az 1. vádponthoz kapcsolódó vallomásában (4405-4413., 4423.) Az I.r. vádlottat nem terhelte, vallomása szerint szándéka a valós teljesítés azért maradt el, mert dr. V.r. vádlott cége nem fizetett. A 13. vádpontot illetően vallomást nem tett (07010-2762/2005.bü. nyomozati irat 99-102. oldal). Az ítélet előtt utóbb hivatkozott 15. vádpont esetében az I.r. vádlottat meg nem említette (15010-2324/2005.bü., nyomozati irat 271-273. oldal., 423-435. oldal), az ugyancsak a nyilvános ülésen említett 16. vádpont esetében pedig állításának megerősítésére I.r. vádlott tanúkénti meghallgatását kérte. (65007-291/2006. bü. számú nyomozati irat 1579-1584. oldal) I.r. vádlott tanúként a VII.r. vádlott vallomását nem cáfolta és nem is erősítette meg (1445-1661. oldal). Ezen túl a VII.r. vádlott említést tett a 2. vádpontban írt cselekményről azzal, hogy az üzletet I.r. vádlott hozta az ő elmondása alapján azonban a „úgy éreztem ebben az üzletben valami simlisség lesz” így közölte az I.r. vádlottal, hogy abból kiszáll. (4409. oldal). E cselekménnyel a VII.r. vádlottat az ügyészség nem vádolta, a vádban írt utóbb történt cselekmény elkövetési körülményeit és a terheltek személyét figyelembe véve a VII.r. vádlott ezen nyilatkozata a konkrét cselekvőséget tekintve az I.r. vádlottra nézve terhelő nyilatkozatként nem értékelhető.

Az elsőfokú bírósági eljárásban I.r. vádlott I.r. és a VII.r. vádlott is akként nyilatkozott, hogy bűnösségüket nem ismerik el, vallomást nem kívánnak tenni. A tárgyalások során sem az egyes tanúvallomásokhoz kapcsolódó észrevételükben, sem az I.r. vádlott hosszabb felszólalásában (146., 167. jkv.), sem I.r. vádlott I.r. vádlott írásbeli vallomásában (342. utóirat) sem található olyan adat, miszerint I. és VII.r. vádlott akár saját magukat, akár társukat terhelnék. Mindezek alapján ténylegesen fennálló érdekellentétéről az elsőfokú ítélet meghozataláig nem lehet szó.

A másodfokú eljárás során különösen a VII.r. vádlott írásbeli beadványában foglaltak értékelhetőek ugyan I.r. vádlottat terhelő nyilatkozatként, akkorra azonban már mindkettőjüket más-más ügyvéd képviselt, ebből következően az érdekellentét nem bír jelentőséggel.

A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a fent részletezett védői képviseletet - beleértve a kijelöléseket és kirendeléseket is - a nyomozás és az elsőfokú bíróság - egyébként rendkívül hosszadalmas - eljárása során perbeszédében és az elsőfokú bíróság határozata elleni fellebbezésben sem kifogásolta senki, ehhez képest a másodfokú nyilvános ülésen több védő erre hivatkozva indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését. Figyelemmel arra, hogy a védők ismerték a terheltek védekezését, vallomásaikat a másodfokon előterjesztett konkrét adatokkal egyértelműen alá nem támasztott indítvány védekezési taktikájuk része, ugyanakkor az eljárási szabálysértésre való hivatkozásuk alaptalan.

A Be.45.§ (1) bekezdés c./ pontja szerint nem lehet védő az sem, aki a terhelt érdekeivel ellentétes magatartást tanúsít, vagy akinek az érdeke a terheltével ellentétes. A Be.50.§ (1) bekezdés b./ pontja alapján a védő köteles a terhelt érdekében minden törvényes eszközt és módot kellő időben felhasználni.

Az ítélet előtt az ugyanazon meghatalmazott védő által képviselt az I.r. és a VI.r. vádlott hivatkozott arra, hogy a védőnek átadott a bizonyítási eljárás során felhasználandó iratokat a védőtől nem kapták vissza, illetve azokat a védő nem juttatta el az elsőfokú bírósághoz.

Túl azon, hogy a védői munkával elégedetlen terheltek a meghatalmazást az eljárás során bármikor felmondhatták volna, ilyen jellegű problémát sem a bizonyítás során, sem az elsőfokú ítélet elleni fellebbezéskor nem jeleztek és állításukat semmilyen más adat nem támasztja alá. A VI.r. vádlott

által előterjesztett további kifogás, hogy fellebbezését a védő nem továbbította a bírósághoz. Ehhez képest a védő az elsőfokú ítélet kihirdetésekor saját nevében felmentés és enyhítés iránt is bejelentette a fellebbezést, míg a VI.r. vádlott részére - aki saját kérésére nem vett részt a tárgyaláson - az elsőfokú ítélet 2017. február 22-én lett kézbesítve. Ugyan a VI.r. vádlott részéről fellebbezés nem érkezett a bírósághoz a védelmi - és az ügyészi fellebbezés - folytán jelen eljárásban az elsőfokú ítélet teljeskörű felülbírálata történik, így a vádlottat jogsérelem nem érte.

A kifejtettek alapján az ítélőtábla az I. és VI.r. vádlott védőjének az elsőfokú eljárás során tanúsított magatartása alapján olyan tény, körülményt nem észlelt, amely a védenői érdekeivel ellentétes magatartásra utalna.

A VI.r. vádlott védője ezentúl eljárási kifogásként hivatkozott arra is, hogy védenő nem volt mindvégig jelen a tárgyalásokon, nem állították elő, így nem volt lehetősége a nyilatkozatok megtételére.

Az iratok szerint az ismeretlen helyen tartózkodó a VI.r. vádlott ellen a törvényszék 2014. július 31. napján bocsátott ki elfogatóparancsot (431. ui., ennek eredménytelensége okán az ügyész 2014. szeptember 22-én indítványozta a vádlott távollétében való tárgyalás megtartását (435. ui.). Ezt követően a vádlott hirdetményi idézése mellett távollétében folytatta a bíróság a bizonyítási eljárást (440., 457., 470., 475., 478., 499., 509., 516., 533., 539. sorszámú jkv.) VI.r. vádlottat 2016. augusztus 17-i bv. intézetbe való bevonulását követően az elsőfokú bíróság írásban idézte a 2016. december 7., 9. és 9-re kitűzött tárgyalásokra, a VI.r. vádlott ezután kérte, hogy a tárgyalásokon ne kelljen részt vennie (538. ui.). A törvényszék azontúl, hogy valamennyi a távolléte alatt készült jegyzőkönyvet másolatban a vádlott rendelkezésére bocsátott, azokat a 2016. december 7-i tárgyaláson a vádlott jelenlétében felolvasta, biztosítva részére az észrevételezési és indítványtételi jogot. A tárgyaláson VI.r. vádlott kérelmére továbbá engedélyezte, hogy a további tárgyalásokon ne kelljen részt vennie. (569. jkv. 7. bekezdés) Így a 2016. december 9-én tartott a VI.r. vádlott védője által átadott a VI.r. vádlott utolsó szó jogán teendő írásbeli nyilatkozatát a tanács elnöke felolvasta (19. oldal 5. bekezdés), majd az ítélet kihirdetésére került sor. Az elsőfokú bíróság az előzőekben írtak szerint az elsőfokú ítéletet a vádlott részére postai úton kézbesítette, az ítélet rendelkező részében kioktatva őt a jogorvoslati lehetőségről.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a vonatkozó eljárási szabályok és az állandó bírói gyakorlatnak (Be.279.§ (3) bekezdés, 281.§ (7) bekezdés, 529.§ (1), (2) bekezdés, 530.§, 531.§, 92/2011. BK vélemény) megfelelően folytatta le az eljárást a VI.r. vádlott távollétében, így az ezt kifogásoló védői felvetés is teljes mértékben alaptalan.

A Be.373.§ (1) bekezdés II. pont d./ szerint a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság határozatát és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek részvétele a törvény értelmében kötelező. A fentiek szerint az elsőfokú eljárás során az ugyanazon védő által képviselt terheltek között valódi érdekellentét nem volt, nem állapítható meg, hogy a védő a terhelt érdekeivel ellentétes magatartást tanúsított volna, a vádlottak távolmaradása esetén a tárgyalás megtartható volt, sem a védők személye, sem a vádlotti távollét miatt eljárási szabálysértés nem valósult meg, a védelmi kifogás alaptalan.

Az ítélőtábla alaptalannak tartotta a Be.376.§ (1) bekezdés alapján történő hatályon kívül helyezésre irányuló V.r. védő és V.r. vádlott, valamint VI.r. vádlott indítványát is.

Az elsőfokú bíróság a Be.75.§ (1) bekezdésében megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Részletesen kihallgatta mindazokat a tanúkat, akik vallomása releváns

információt tartalmazott, az ismeretlen helyen tartózkodó, vagy a megjelenésben akadályozott tanúk az eljárás korábbi szakaszában - estenként a bíróság felhívására írásban tett vallomását az eljárási szabályok szerint tette a tárgyalás anyagává, (Be.296.§ (1) bekezdés a./ pont, 85.§ (5) bekezdés) ahogyan azokat az okiratokat is, amelyek a tényállás megállapítására szempontjából jelentőséggel bírtak.

A másodfokú eljárás során előterjesztett bizonyítási indítványokat illetően az ítélet tábla rámutat arra, hogy a Be.353.§ értelmében a másodfokú bírósági eljárásban bizonyításnak csak akkor van helye, ha az elsőfokú bíróság a tényállást nem derítette fel, vagy az hiányos, továbbá ha a bizonyítás az elsőfokú bírósági eljárásban megvalósult szabálysértés orvoslását eredményezi. A tényállás - a fentebb kifejtettek szerint - nem felderítetlen és az elsőfokú eljárásban olyan szabálysértés sem történt, amelynek orvoslása lenne szükséges bizonyítás felvételével, vagy megismétlésével. Egyebekben a VI.r. vádlott által hivatkozottak - miszerint 20 tanú meghallgatása bizonyítaná, hogy a vádbeli időben nem tartózkodott Magyarországon, ellentétben áll saját vallomásával (elsőfokú ítélet 78-85. oldal), míg a VII.r. vádlott védőjének a kár megtérülésének bizonyítása okán tanú7. pénzfelvételét igazoló bizonyítási indítványa - tekintve, hogy a tényállás szerinti sértett a Kft4. - szükségtelen és indokolatlan. Az ítélet tábla mindezekre figyelemmel a bizonyítási indítványokat elutasította.

A kifejtettekre tekintettel az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem merült fel.

A Fővárosi Törvényszék által megállapított tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésben foglalt hiányosságoktól és megalapozott, azt pusztán elírásból adódó hiba folytán a 11. tényállás leíró részénél annyiban kell kijavítani, hogy a II. r. vádlott.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék által megállapított tényállás megalapozott, a Be.351.§ (1) bekezdése alapján irányadó a másodfokú eljárásban is.

Az ítélet tábla nem osztotta a védelem azon álláspontját sem, miszerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét nem teljesítette.

Az ítélet kimerítő részletességgel tartalmazza a bizonyítékok számbavételét. A bíróság ismertette a vádlottak védekezését (elsőfokú ítélet 46-93. oldal) tényállási pontonként foglalkozott a sértettek, illetve képviselőik - sértett3., tanú1., tanú8., tanú9., tanú10., tanú11., tanú12., tanú13., tanú14., tanú15. tanú5., tanú16., sértett1., sértett4., tanú 17., tanú18., tanú19., magánfél nyilatkozataival, valamint a releváns információval rendelkező további tanúk vallomásával és ezeket, valamint az okirati bizonyítékokat és szakértői véleményeket részletesen összevetette a vádlottak védekezésével. (94-186. oldal)

Az elsőfokú bíróság a Be.78.§ (3) bekezdése szerinti törvényi rendelkezésnek megfelelően tényállási pontonként mérlegelte és határozatában számot is adott arról, hogy mely bizonyítékoknak adott hitelt és ezt a döntését mire alapozta. Részletesen kifejtette álláspontját, hogy a vádlotti tagadással szemben az egyéb tanúk, okirati bizonyítékok és szakértői véleménnyel alátámasztott sértetti vallomást fogadja el. Az elsőfokú bíróság indokolása a perrendi szabályoknak megfelelő, mérlegelés tevékenység során a hétköznapi gondolkodással ellentétes következtetést nem tett. (1-14. pont)

E körben nem osztotta a védelem által előterjesztett, a tényállást támadó érvelést. Ez az okfejtés valójában az egyes sértettek vallomásában fellelhető ellentmondásokat (így pl. tanú1., tanú5. esetében) elemzi és a sértettek szavahihetőségét vitatja. A Fővárosi Törvényszék valamennyi

rendelkezésre álló bizonyítékot igen részletesen elemzett és értékelt és a bizonyítékok közül döntő jelentőséget tulajdonított a vádlottak cégei gazdasági helyzetének teljesítő képességének, a sértetti állítást alátámasztó gabona vásárlásra, szállításra vonatkozó szerződések feltételeinek valamint a pénzmozgást igazoló bankszámla kivonatok és a váltók adatainak. Emellett figyelemmel volt arra is, hogy I.r. vádlott., V.r. vádlott V.r. és a VI.r. vádlottak vádban írthoz hasonló, úgyszintén a gabona kereskedelemhez kötelező bűncselekményekért állt már korábban bíróság előtt. Értékelte továbbá, hogy az egymást nem ismerő sértettek az elkövetési körülmények tekintetében hasonló nyilatkozatokat tettek.

A vádlottak előzetes megállapodására és arra, hogy megegyezésük több bűncselekmény elkövetésére szolt a vádlottak közti személyes és gazdasági kapcsolatok részletes elemzése és a tanúvallomások alapján vont következtetést.

A gépkocsik lízingelése során tanúsított vádlotti cselekvőséget (15. pont) a törvényszék a rendelkezésre álló iratok és az abban foglaltakat egyébként nem is cáfoló VII.r. vádlott vallomása alapján helyesen állapította meg.

A fentieken túl dr. V.r. vádlottat, illetve akkori cégét a Kft9-et érintő cselekmények esetén (16., 17., 18. pont) a bíróság V.r. vádlott védekezésével ellentétben helytállóan hivatkozott az okirati bizonyítékokkal, szakértői véleménnyel és tanúvallomásokkal alátámasztott VII.r. vádlott vallomására, V.r. vádlottnak a cég felszámolása során tanúsított magatartására pedig helyes mérlegeléssel a szakértői vélemény a cég helyzetéről nyilatkozó elfogulatlan tanúk vallomása a cégiratok és az adóhatósági iratok alapján vont következtetést.

Minden alapot nélkülöz dr. V.r. vádlott hivatkozása, miszerint a 16., 17. és 18. tényállási pontok esetén „res iudicata” esete áll fenn. Az általa hivatkozott Veszprémi Városi Bíróság 2012. február 16-án kelt és a Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.251/2012/5. számú határozata folytán 2012. október 4-én jogerős 6.B.2/2008/157. számú ítéletében részint a jelen elbírálás tárgyát képező cselekményhez hasonló gabona termény vásárlási szerződések során az egyes sértetteket megtevésztő és nekik kárt okozó bűncselekmények miatt mondta ki dr. V.r. vádlott bűnösségét. A hivatkozott bírósági ítélet a Kft9. felszámolásához kapcsolódó bűncselekmény nem szerepelt. Így sem az egyes sértetteket érintő cselekményekhez kapcsolódó tényállás, sem a vádlott által külön i s hivatkozott a Kft13. sértettre vonatkozó - jelen ügy tárgyát ugyanis a VII.r. vádlott által kiállított számlák képezik - 8. tényállási pont nem feleltethető meg a jelen eljárás alapjául szolgáló bűncselekményeknek, az ezt állító vádlotti nyilatkozat pusztán a vádlott alap nélküli védekezésének része.

Az indokolást a 196. oldal 10. bekezdésénél az ítéletábra annyiban javítja ki, hogy abban az elírás folytán szereplő bünszervezet helyett bűnszövetség megnevezés a helyes.

A Fővárosi Törvényszék mindezek alapján megalapozott tényállást állapított meg, a bizonyítékok újraértékelését támadó védelmi érvelés a bizonyítékok újraértékelését és a vádlottak védekezésének elfogadtatását célozta. Ez pedig az irányadó perrendi szabályok szerint a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett így a vádlottak felmentésére sem kerülhetett sor.

Az elsőfokú bíróság a hibamentes, megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére is. A Btk.2.§-ának helyes alkalmazásával jutott arra, hogy a tényállások alapján megállapítható elkövetési értékekhez kapcsolódó büntetési tételek, valamint a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezések miatt az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvény alkalmazása biztosítja cselekményük kedvezőbb elbírálásának lehetőségét.

A vádlottak terhére rótt bűncselekmények jogi minősítése a VIII.r. vádlott kivételével törvényes. Az ítélőtábla egyetértett az ügyvédi állásponttal, miszerint erre vonatkozó tényállás alapján a büntetlen előéletű egy tényállásban érintett VIII.r. vádlott esetében az üzletszerűség törvényi feltételei nem állapíthatók meg, így az elsőfokú ítéletet megváltoztatva a VIII.r. vádlott cselekményét a Btk.373.§ (1) bekezdés és a (4) bekezdés a./ pontja szerinti csalás bűntettének minősítette.

Az orgazdaság bűntettét illetően téves az a védői okfejtés, hogy a gabona vádlottak részéről történő továbbértékesítések a csalás, mint alapbűncselekmény még nem fejeződött be. Az irányadó tényállás szerint az alapbűncselekményt elkövető vádlottak a sértetteket megtévesztve fizetési szándék nélkül szállították el a gabonát ezzel a sértetteknek kárt okozva. Erre tekintettel a Btk.373.§ (1) bekezdés szerinti csalás bűntette törvényi tényállás elemei az 5., 7., és 9. pontokat illetően megvalósultak. Nincs jelentősége tehát annak, hogy a gabonát a sértettektől átvevő vádlottak esetében a fizetési határidő még nem telt le, amikor az áru továbbértékesítésre került, a csalás bűntette ugyanis akkorra befejezetté vált.

A büntetés kiszabása körében releváns körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen ismerte fel, azt csupán annyiban pontosítja az ítélőtábla, hogy a VI.r. vádlott esetében további súlyosító körülmény, hogy a cselekményeit más - Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.31177/2013/58. számú, a Fővárosi Törvényszék 24.B.754/2010/92. számú ítélet alapjául szolgáló - büntetőeljárás hatálya alatt is követte el. Az időmúlás figyelembe vétele megfelel az 56/2007. BK vélemény III/10. pontjában foglalt iránymutatásnak, amely szerint ezen enyhítő körülménynek nagyobb a nyomatéka, ha megközelíti az elévülési időt. Jelen esetben a másodfokú elbírálásig a cselekmények elkövetésétől több mint 11 év telt el, mely a súlyosabb minősülő 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett csalás esetében is meghaladja az elévülési időt, míg a többi bűncselekmény esetén jóval több annál.

Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott e körben az Emberi Jogok Európai Bírósága joggyakorlatára is.

Az időmúlás nagy része egyes vádlottaknak nem volt felróható, míg az I.r., II.r. és a VI.r. vádlott magatartása hozzájárult az eljárás elhúzódásához. Az elsőfokú bíróság mindezen körülményeket is helyesen vette figyelembe, amikor ugyan nem egyforma nyomatékkal, de valamennyi vádlottnál nagy súllyal értékelte az időmúlást.

A másodfokú bíróság mindezek alapján úgy ítélte meg, hogy a vádlottak esetében alkalmazott szabadságvesztés kiszabása indokolt volt, tartamát tekintve a cselekményeknek, továbbá az egyes vádlottak elkövetésben játszott szerepének is megfelelő, annak további enyhítése nem indokolt.

A IV.r. vádlott a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 5.B.XVIII..133/2000/2. számú ítélete, míg a VII.r. vádlott a Veszprémi Városi Bíróság 4.B.824/1993/380. számú ítélet okán a Btk.459.§ 31.§ a./ pontja értelmében különös visszaesőnek minősül, melyet az ítélőtábla a Be.258.§ (2) bekezdés f./ pontja értelmében az ítéletben feltüntetett azzal, hogy a büntetést velük szemben ezen visszaesői minőségre tekinti kiszabottnak.

A törvényszék az ítélet rendelkező részében elmulasztotta feltüntetni a VII.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés fokozatát, ezt az ítélőtábla az elsőfokú ítélet indokolása alapján (204. oldal 4. bekezdés) pótolta.

Figyelemmel a VII.r. vádlott különös visszaesői minőségére a másodfokú bírság a 2012. évi C. törvény 38.§ (1), (2) bekezdés b./ pontja alapján rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, mely a büntetés $\frac{3}{4}$ részének letöltését követő nap.

Az elsőfokú bíróság az I., IV. és a VI.r. vádlottak korábbi elítéléséből engedélyezett feltételes szabadságát a Btk.40.§ (1) bekezdés b./ pontja alapján szüntette meg. Bár a vádlottak bűncselekményeiket ezen feltételes szabadságok alatt követték el, tévedett, mikor a feltételes szabadságot megszüntette. A feltételes szabadság megszüntetésekor nem hagyható figyelmen kívül a büntetés végrehajthatóságának elévülése. Az elévülés kezdő napja a feltételes szabadságra bocsátás napja. Így az I.r. vádlott esetében a Veszprémi Városi Bíróság 5.B.1996/2003/2. számú ítélete esetén 2004. október 19. napjától számítandó 10 év, A IV.r. vádlott esetében a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 5.B.XVIII.133/2000/2. számú ítéleténél számítandó 5 év, míg a VI.r. vádlott esetében a Gyöngyösi Városi Bíróság 6.B.97/2001/21. számú ítélete alapján 2005. április 3. napjától számítandó 5 év elteltével a szabadságvesztés büntetés végrehajthatósága elévülés következtében megszűnt (2013. évi CCXL. tv. 28.§ (1) bekezdés), ezért az ezekből a büntetésekből engedélyezett feltételes szabadság nem szüntethető meg.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság az I., IV. és a VI.r. vádlottakat a feltételes szabadság kedvezményéből a törvény kötelező rendelkezése a Btk.38.§ (4) bekezdés d./ pontja alapján helytállóan zárta ki.

Az elsőfokú bíróság a Be.335.§ (1), (2) bekezdés alapján törvényesen rendelkezett a Kft1., a Kft2., a Kft3., a Kft18. és a Kft4. magánfelek polgári jogi igényének megítéléséről és a vádlottak által fizetendő kártérítés összege is helytálló. Ugyanakkor a Be.335.§ (1) bekezdésre figyelemmel indokoltan utasította a további kártérítési igényeket a törvényes egyéb útjára, illetve utasította el a kártérítési igényeket.

Az elsőfokú ítélet egyéb járulékos rendelkezései is törvényesek.

Az ítélet bevezető részében az ítélet tábla a Be.258.§ (1) bekezdés c./ pontja alapján a tárgyalási napok megjelölését az iratok alapján pontosította.

Az elsőfokú ítélet rendelkező része a Be.258.§ (2) bekezdés b./ pontjában meghatározott a Be.117.§ (1) bekezdésben felsorolt személyi adatok közül II.r., IV.r., V.r. és VI.r. vádlottak lakó és tartózkodási helyét és személyazonosító okmányának számát iratellenesen tartalmazta, ezt a másodfokú bíróság az iratok alapján helyesbítette.

Fenti indokokra tekintettel az ítélet tábla a Be.361.§ (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét I.r. vádlott, a IV.r., a VI.r., a VII.r. és a VIII.r. vádlottak tekintetében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget I.r, III., VII.r. és VIII.r. vádlottak a Be.381.§ (1) bekezdése alapján kötelesek megfizetni.

Budapest, 2017. év november hó 16. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit
bíró

A Fővárosi Törvényszék 9.B.556/2008/569. számú ítélet a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.134/2017/50. számú ítélet foglalt változtatásokkal az I.r., a II.r., a III.r., a IV.r., az V.r., a VI.r., a VII.r. és a VIII.r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2017. év november hó 16. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: